

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_mariupol_sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Краматорськ Донецької області

21 березня 2025 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Деркач Тарас Анатолійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12024052770000195, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 15.04.2024 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Бельченко Жанні Миколаївні, 31.01.1970 року народження, уродженці м. Маріуполь Донецької області, громадянці України, зареєстрованій за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Челябінська, буд. 2, документованій паспортом громадянина України № 004309338, виданим Кальміуським відділом у м. Маріуполі ГУ ДМС у Донецькій області 09.12.2019,

про те, що вона підозрюється у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про

нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Путін В.В. та інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, у порушення вимог п. п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої окупації.

При цьому, з метою спроби виправдання агресії перед громадянами України, Російської Федерації та світовою спільнотою, 21.02.2022 Російською Федерацією визнано так звані «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку», створені за підтримки РФ навесні 2014 року на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, незалежними державами та 22.02.2022 президентом РФ направлено до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за її межами, яке задоволено.

24.02.2022 на виконання наказів вищого політичного та воєнного керівництва РФ, військовослужбовців ЗС РФ, шляхом агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили окупацію частини території України, в тому числі Маріупольського району Донецької області, який було захоплено з 03.03.2022.

24.02.2022 Указом президента України № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено та який діє на цей час.

31.03.2022 так званий «Голова Донецької Народної Республіки» підписав Указ № 108, відповідно до якого у м. Маріуполь Донецької області, створено

так звану «местную администрацию Донецкой Народной Республики – администрацию города Мариуполя».

Місто Маріуполь Донецької області, відповідно до наказів Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 25.04.2022 № 75, «Про затвердження Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23.11.2022» (зі змінами), від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» є тимчасово окупованою територією.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського тоталітарного режиму в Україну» Російська Федерація визнана державою-терористом (державою-агресором).

Надалі, 26.04.2023 представниками окупаційної адміністрації держави-агресора здійснено реєстрацію в державних органах РФ закладу освіти так званого «Муниципального бюджетного общеобразовательного учреждения «Средняя школа № 21 города Мариуполя», яке розташоване за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, ул. Озеро Хасан, буд. 65.

У період тимчасової окупації Маріупольського району Донецької області окупаційною адміністрацією Російської Федерації, всупереч законам України, прийнято рішення про впровадження стандартів освіти Російської Федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 14 «Федерального закона «Об образовании в Российской Федерации» від 29.12.2012 № 273-ФЗ (далі – закон № 273-ФЗ) в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється на державній мові Російської Федерації, якщо цією статтею не встановлено інше. Викладання та вивчення державної мови Російської Федерації в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до федеральних державних освітніх стандартів та освітніх стандартів.

Відповідно до п. 6 ст. 2 закону № 273-ФЗ федеральний державний освітній стандарт – сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та (або) до професії, спеціальності та напряму підготовки, затверджених залежно від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 закону № 273-ФЗ федеральні державні освітні стандарти загальної освіти розробляються за рівнями освіти.

Стандарти початкової загальної освіти (1-4 класи) у системі освіти Російської Федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки Російської Федерації від 31.05.2021 № 286 «Об утверждении федерального

государственного образовательного стандарта начального общего образования» (зареєстрований в міністерстві юстиції РФ 05.07.2021 за № 64100) (далі – ФГОС № 286).

Відповідно до п. 1 цього стандарту федеральний державний освітній стандарт початкової загальної освіти забезпечує: наступність освітніх програм дошкільної, початкової загальної та основної загальної освіти; особистісний розвиток тих, хто навчається, в тому числі духовно-моральний та соціокультурний, включаючи становлення їхньої російської громадянської ідентичності як складової соціальної ідентичності, що представляє собою усвідомлення індивідом приналежності до спільноти громадян Російської Федерації, здатності, готовності та відповідальності виконання ним своїх громадянських обов'язків, користування правами та активної участі в житті держави, розвитку громадянського суспільства з урахуванням прийнятих у суспільстві правил та норм поведінки.

Відповідно до п. 15 цього стандарту, програма початкової загальної освіти реалізується державною мовою Російської Федерації. В державних та муніципальних освітніх організаціях, розташованих на території республіки Російської Федерації, може вводитися викладання та вивчення державних мов республік Російської Федерації у відповідності до законодавства республік Російської Федерації.

Згідно з п. п. 32.1 цього стандарту, навчальний план початкової загальної освіти передбачає обов'язкове вивчення наступних навчальних предметів: російська мова та літературне читання, рідна мова та (або) державна мова республіки Російської Федерації, літературне читання рідною мовою, іноземна мова, математика, навколишній світ, основи релігійних культур та світської етики (навчальні модулі «Основи православної культури», «Основи іудейської культури», «Основи буддійської культури», «Основи ісламської культури», «Основи релігійних культур народів Росії», «Основи світської етики»), образотворче мистецтво, музика, технологія, фізична культура.

Відповідно до п. п. п. 41.1.1 особистісні результати засвоєння програми початкової загальної освіти мають відображати готовність тих, хто навчається, керуватися цінностями та придбання досвіду діяльності на їх основі, у тому числі в частині цивільно-патріотичного виховання (становлення ціннісного відношення до своєю батьківщини – Росії; усвідомлення своєї етнокультурної та російської цивільної ідентичності; причетність до минулого, теперішнього та майбутнього своєї країни і рідного краю.)

Стандарти основної загальної освіти (5-9 класи) у системі освіти Російської Федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки Російської Федерації від 31.05.2021 № 287 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта основного общего образования» (зареєстрований в міністерстві юстиції РФ 05.07.2021 за № 64101) (далі – ФГОС № 287).

Відповідно до п. 1 цього стандарту, федеральний державний освітній стандарт основної загальної освіти забезпечує формування російської громадянської ідентичності учнів як складової їх соціальної ідентичності, що є

усвідомленням індивідом приналежності до спільності громадян Російської Федерації, здатності, готовності та відповідальності виконання ними своїх громадянських обов'язків, користування правами та активної участі в житті держави, розвитку громадянського суспільства з урахуванням прийнятих в суспільстві правил та норм поведінки; збереження та розвиток культурного різноманіття та мовної спадщини багатонаціонального народу Російської Федерації, реалізацію права на вивчення рідної мови, можливості отримання основної загальної освіти рідною мовою, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу Російської Федерації.

Згідно з п. 33.1 цього стандарту, до навчального плану основної загальної освіти входять наступні обов'язкові для вивчення навчальні предмети: російська мова, література, рідна мова та (або) державна мова республіки Російської Федерації, рідна література, іноземна мова, друга іноземна мова, математика, інформатика, історія, суспільствознавство, географія, фізика, хімія, біологія, основи духовно-моральної культури народів Росії, образотворче мистецтво, музика, технологія, фізична культура, основи безпеки життєдіяльності. Навчальний предмет «Математика» предметної галузі «Математика та інформатика» включає навчальні курси «Алгебра», «Геометрія», «Вірогідність і статистика». Навчальний предмет «Історія» предметної області «Суспільно-наукові предмети» включає в себе навчальні курси «Історія Росії» та «Загальна історія».

Відповідно до п. 15 цього стандарту програма основної загальної освіти, у тому числі адаптована, реалізується державною мовою Російської Федерації.

Стандарти середньої загальної освіти (10-11 класи) у системі освіти Російської Федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки Російської Федерації від 17.05.2012 № 413 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта среднего общего образования» (зареєстрований в міністерстві юстиції Російської Федерації 06.07.2012 за № 24480) (далі – ФГОС № 413).

Відповідно до п. 3 цього стандарту, федеральний державний освітній стандарт середньої загальної освіти направлений на забезпечення формування російської громадянської ідентичності учнів; збереження та розвиток культурного різноманіття та мовної спадщини багатонаціонального народу Російської Федерації, реалізації права на вивчення рідної мови, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу Росії; виховання то соціалізації учнів, їх самоідентифікацію виховання шляхом особистісно та суспільно значущої діяльності, соціального та громадянського становлення, у тому числі шляхом соціального и громадянського становлення, у тому числі шляхом реалізацій освітніх програм, що входять до основної освітньої програми.

Згідно з п. 18.3.1 цього стандарту, навчальний план середньої загальної освіти передбачає обов'язкове вивчення наступних навчальних предметів на базовому та поглибленому рівні: російська мова, література, рідна мова та (або) державна мова республіки Російської Федерації, рідна література, іноземна мова, друга іноземна мова, математика, інформатика, історія,

суспільствознавство, географія, фізика, хімія, біологія, фізична культура, основи безпеки життєдіяльності.

Так, 22.05.2024, громадянка України Бельченко Ж.М., достовірно усвідомлюючи, що з 24.02.2022 підрозділами збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації здійснено повномасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна, та розуміючи, що вчиняються дії, направлені на зміну меж території України у порушення порядку, встановленого Конституцією України, свідомо та добровільно прийняла рішення у період воєнного стану перейти на бік ворога, тобто на сторону окупаційної влади Російської Федерації.

Реалізуючи свій злочинний умисел, Бельченко Ж.М., у не встановлений досудовим розслідуванням дату та час, але не пізніше 20.07.2023, після повної окупації військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації території м. Маріуполь Донецької області, перебуваючи на території зазначеного населеного пункту, усвідомлюючи, що в Україні введено воєнний стан, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, умисно, добровільно погодилася на співпрацю з окупаційною владою Російської Федерації, та добровільно прийняла пропозицію обійняти посаду виконуючого обов'язки директора так званого «Муниципального бюджетного общеобразовательного учреждения «Средняя школа № 21 города Мариуполя», яке розташоване за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, ул. Озеро Хасан, буд. 65.

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, маючи мету, направлену на здійснення громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, Бельченко Ж.М., перебуваючи за вищевказаною адресою, з 20.07.2023 та по теперішній час, займаючи посаду директора так званого Муниципального бюджетного общеобразовательного учреждения «Средняя школа № 21 города Мариуполя», згідно з посадовими обов'язками керівника освітньої установи, передбаченими чинним законодавством держави-агресора – РФ, з урахуванням вимог Федерального закону № 273 від 29.12.2012 «Про освіту в Російській Федерації» у редакції від 08.12.2020; вимог ФДОС ПЗО, ФДОС ОЗО та ФДОС СОО з урахуванням СП 2.4.3648-20 «Санітарно-епідеміологічні вимоги до організацій виховання та навчання, відпочинку та оздоровлення дітей та молоді», а також Наказу МОЗ соцрозвитку РФ від 26.08.2010 N 761н (ред. від 31.05.2011) «Про затвердження Єдиного кваліфікаційного довідника посад керівників, фахівців та службовців, розділ «Кваліфікаційні характеристики посад працівників освіти», виконує покладені на неї наступні функції:

Здійснює керівництво освітньою установою відповідно до законів та інших нормативних правових актів, статуту освітньої установи. Забезпечує системну освітню (навчально-виховну) та адміністративно-господарську (виробничу) роботу освітньої установи. Забезпечує реалізацію федерального державного освітнього стандарту, федеральних державних вимог. Формує контингенти учнів (вихованців, дітей), забезпечує охорону життя і здоров'я під час освітнього процесу, дотримання права і свободи учнів (вихованців, дітей) і працівників освітнього закладу встановленому законодавством російської

федерації порядку. Визначає стратегію, цілі та завдання розвитку освітньої установи, приймає рішення про програмне планування її роботи, участь освітньої установи в різних програмах та проектах, забезпечує дотримання вимог, що висувуються до умов освітнього процесу, освітніх програм, результатів діяльності освітньої установи та якості освіти, безперервне підвищення якості освіти у освітньому закладі. Забезпечує об'єктивність оцінки якості освіти учнів (вихованців, дітей) в освітньому закладі. Спільно з радою освітньої установи та громадськими організаціями здійснює розробку, затвердження та реалізацію програм розвитку освітньої установи, освітньої програми освітньої установи, навчальних планів, навчальних програм курсів, дисциплін, річних календарних навчальних графіків, статуту та правил внутрішнього трудового розпорядку освітньої установи. Створює умови для впровадження інновацій, забезпечує формування та реалізацію ініціатив працівників навчального закладу, спрямованих на покращення роботи навчального закладу та підвищення якості освіти, підтримує сприятливий морально-психологічний клімат у колективі. У межах своїх повноважень розпоряджається бюджетними коштами, забезпечує результативність та ефективність їх використання. У межах встановлених коштів формує фонд оплати праці з поділом його на базову та стимулюючу частину. Затверджує структуру та штатний розпис освітньої установи. Вирішує кадрові, адміністративні, фінансові, господарські та інші питання відповідно до статуту навчального закладу. Здійснює підбір та розміщення кадрів. Створює умови безперервного підвищення кваліфікації працівників. Забезпечує встановлення заробітної плати працівників освітньої установи, у тому числі стимулюючої частини (надбавок, доплат до окладів (посадових окладів), ставок заробітної плати працівників), виплату в повному розмірі належної працівникам заробітної плати у строки, встановлені колективним договором, правилами внутрішнього трудового трудовими договорами. Вживає заходів щодо забезпечення безпеки та умов праці, що відповідають вимогам охорони праці. Вживає заходів щодо забезпечення освітньої установи кваліфікованими кадрами, раціонального використання та розвитку їх професійних знань та досвіду, забезпечує формування резерву кадрів з метою заміщення вакантних посад в освітній установі. Організовує та координує реалізацію заходів щодо підвищення мотивації працівників до якісної праці, у тому числі на основі їх матеріального стимулювання, підвищення престижності праці в освітній установі, раціоналізації управління та зміцнення дисципліни праці. Створює умови, що забезпечують участь працівників у управлінні освітньою установою. Приймає локальні нормативні акти освітнього закладу, які містять норми трудового права, зокрема з питань встановлення системи оплати праці з огляду на думку представницького органу працівників. Планує, координує та контролює роботу структурних підрозділів, педагогічних та інших працівників освітньої установи. Забезпечує ефективну взаємодію та співпрацю з органами державної влади, місцевого самоврядування, організаціями, громадськістю, батьками (особами, які їх замінюють), громадянами. Представляє освітній заклад у державних, муніципальних, громадських та інших органах, установах,

інших організаціях. Сприяє діяльності учительських (педагогічних), психологічних організацій та методичних об'єднань, громадських (у тому числі дитячих та молодіжних) організацій. Забезпечує облік, збереження та поповнення навчально-матеріальної бази, дотримання правил санітарно-гігієнічного режиму та охорони праці, облік та зберігання документації, залучення для провадження діяльності, передбаченої статутом освітньої установи, додаткових джерел фінансових та матеріальних засобів. Забезпечує подання засновнику щорічного звіту про надходження, витрачання фінансових та матеріальних засобів та публічного звіту про діяльність освітньої установи в цілому. Виконує правила з охорони праці та пожежної безпеки.

Таким чином, Бельченко Ж.М., обґрунтовано підозрюється у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111¹ КК України.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції**

 — **Тарас ДЕРКАЧ**

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу
захисту інтересів дітей та протидії
домашньому насильству
Донецької обласної прокуратури
21.03.2025**

 — **Олександр ШЕЛУХІН**

Права підозрюваної:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрювана: _____ / _____ /
_____.____.2025

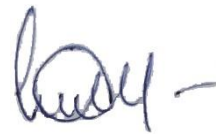
Повідомлення про підозру здійснив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

підполковник юстиції

Тарас ДЕРКАЧ